

Dato: 14.12.2007

Det kongelige kunnskapsdepartement
Postboks 8119 Dep

0032 OSLO

MELDING OM VEDTAK

Jevnaker kommunestyre behandlet den 11. desember 2007, i sak 141 sak vedr.
Høringsuttalelse om endringer i barnehageloven, og fattet slikt vedtak:

Følgende uttalelse gis fra Jevnaker kommune:

Generelt:

De foreslåtte endringer i lov om barnehager er omfattende og vil ha store konsekvenser for flere berørte parter. Kommunenes juridiske og økonomiske ansvar blir slik vi ser det ennå større enn det er med dagens lovformuleringer. Generelt ser kommunen med bekymring på at staten i sitt høringsnotat konkluderer med at endringer i lovverket ikke vil gi kommunen økte kostnader. Det er mange faktorer som vil påvirke de økonomiske konsekvensene på lang sikt, og vi kan vanskelig se at det er ivaretatt her.

Innsamling av data

Kommunen er avhengig av individdata på det enkelte barn for å kunne legge så detaljerte planer som det her er snakk om, samt oppfylle våre forpliktelser i forhold til kontantstøtte. I tillegg er dette nødvendige opplysninger for kommunen i forhold til vår tilsynsrolle, samt kontroll og oppfølging i forhold til tildeling av tilskudd .

Vi ser imidlertid at det er meget viktig når man snakker om en sentral database at opplysningene pseudonymiseres, slik som omtalt i høringsforslaget for å ivareta det personvernet.

Juridisk rett til barnehageplass

Jevnaker kommune ser positivt på at barnas rettigheter tas på alvor og at de sikres rett til barnehageplass. Imidlertid ser vi også at det er meget viktig å ha klare regler for hva som skal til for å si at barnets behov er oppfylt. Det vil hele tiden være en avveining mellom kommunens behov for fleksible samarbeidsløsninger og barnas rettigheter til et godt barnehagetilbud. Hvor går grensen for når kommunen ikke tilbyr barnet en plass de har behov for? Og hva betyr det at vi tilbyr et godt barnehagetilbud? Det er mange faktorer som her virker inn slik som plasstørrelse, geografisk plassering av barnehagen, åpningstider, barnehagens innhold og kvalitet etc.

I høringsnotatet foreslår departementet at det skal gis rett til et godkjent barnehagetilbud, dvs. at de knytter det til barnehagens godkjenning . Dette er avgrensende og greit, men kommer det klart nok frem av lovutkastet?

Departementet sier i sitt høringsutkast at kommunene skal kunne tilby driftsformer, dvs. åpningstid, daglig organisering, riktig plasstørrelse, et tilstrekkelig antall heltids og deltids plasser, barnehager med variert pedagogisk profil etc. For en liten kommune med

Jevnaker Samfunnshus

Postadresse:

Postboks 70

3521 Jevnaker

Besøksadresse:

Kirkegt. 6

3520 Jevnaker

Telefon:

61 31 57 00

Telefax:

61 31 58 50

Bankgiro:

2030.19.96102

pr.d.d 8 barnehager (og full barnehagedekning) vil dette bli en meget utfordrende oppgave. Det er mange individuelle behov, og å oppfylle fullt ut alle ønsker til enhver tid kan være meget vanskelig.

Vi tror at alle kommuner ønsker å legge til rette tilbud så nær opp til brukernes behov som mulig , men at det her må være rom for lokale tilpasninger og lokale avveininger.

I høringsnotatet bes det spesielt om tilbakemeldinger på om det er behov for å stramme inn reglene rundt samordnet opptak. I dag er det bare en plikt til et samarbeid mellom kommunen og ikke-kommunale barnehageeiere på dette punktet, og det nye lovutkastet forslår ingen endringer på dette. Med tanke på kommunens nye rolle som ansvarlig for barnas rettighet hadde det kanskje vært fornuftig at dette området hadde blitt strammet noe inn. Den som sitter med ansvaret for å oppfylle en juridisk rettighet bør ha et klarere regelverk og forholde seg til.

Høringsnotatet konkluderer med at barnets juridiske rett til barnehageplass ikke gir økte administrative kostnader for kommunene. Vi ser det ikke slik. Den juridiske rettigheten det her legges opp til vil slik vi ser det være både kostnadskrevende og ressurskrevende for kommunene.

Rammefinansiering og tilskudd til ikke-kommunale barnehager

Rammefinansiering er også en del av den langsiktige planen for barnehageløftet. Denne finansieringen bidrar til kommunalt selvstyre og lokalpolitiske beslutninger, og er i så måte positiv. Det er imidlertid viktig at kommunen fullt ut kompenseres økonomisk for den oppgaven de nå blir pålagt.

I forhold til tilskudd til ikke-kommunale barnehager er det viktig at vi får et enklere og mer forutsigbart system enn det staten har i dag, men det er også viktig å ta høyde for lokale forhold. Vi har tro på at alle kommuner klarer og skille rollen som eier og myndighet i disse sakene, og mener vel at hver enkelt kommunen må få råderett i disse sakene. Ingen er tjent med at de ikke-kommunale barnehagene ikke kan konkurrere på lik linje med de kommunale, og dette er vi overbevist om at kommunene klarer og håndtere. Kommunene bør få tilliten til at de klarer og styre i egen kommune når de får ansvaret for oppgaven.

Det som også er viktig er at kommunene får mulighet til å styre barnehagesektoren og å hindre uønsket overkapasitet. Det kan ikke være slik at staten skal lovregulere hvordan kommunene skal forholde seg til å gi tilskudd til barnehager som starter opp etter at rammefinansieringen er innført. Det er viktig å tro at kommunene faktisk kjenner egen barnehagesektor best, og er i stand til å se hvilke behov de måtte ha også etter 2009.

Med bakgrunn i dette er Jevnaker kommune av den mening at §14 alternativ 1 bør velges.

Vedlagt følger særutskrift fra behandlingen

Ønsker du ytterligere informasjon, vennligst kontakt saksbehandler Anita K. Haugland.

Med hilsen

May-Britt M. Johnsen
Konsulent

Kopi til:

Private barnehagers landsforbund Postboks 23 Stormyra ,8088 Bodø

Jevnaker Samfunnshus

Postadresse:	Besøksadresse:	Telefon:	Telefax:	Bankgiro:
Postboks 70	Kirkegt. 6	61 31 57 00	61 31 58 50	2030.19.96102
3521 Jevnaker	3520 Jevnaker			

JEVNAKER KOMMUNE

SÆRUTSKRIFT

SAKSGANG:			
R.f.	Uvalg	Møtedato	Uvalgssaksnr
1	Kommunestyret	11.12.07	141/07

Saksbehandler : Anita K. Haugland

Arkiv: A10 &13

Saksmappe: 07/01081-2

Dato: 19.11.2007

HØRINGSUTTALELSE OM ENDRINGER I BARNEHAGELOVEN

Vedlegg:

Kap. 7 i høringsnotatet – forslag til ny lovtekst

Andre dokumenter:

Høringsbrev fra Kunnskapsdepartementet – 31.10.07

Høringsnotat

Fakta/saksopplysninger:

Regjeringen har som mål å innføre en rett til barnehageplass og innlemme øremerkede statstilskudd til barnehager i rammetilskuddet til kommunene når det er full barnehagedekning.

Målet for Barnehageløftet er full barnehagedekning, høy kvalitet og lav pris. I Regjeringserklæringen varslet regjeringen at den ville lovfeste en *rett* til barnehageplass når full dekning er nådd. Regjeringen ser at tiden nå er inne for å forberede innfrielse av løftet om rett til barnehageplass. Dette er en milepæl i barnehagepolitikken. Retten vil være av stor betydning for barna, for småbarnsforeldrene og for samfunnet som helhet. Barnehage til alle som ønsker det, bidrar til likeverdige vilkår for alle.

Kommunen har fått tilført betydelige myndighetsoppgaver i barnehagesektoren de siste årene, bl.a. plikt til å skaffe tilstrekkelig med barnehageplasser til barn under opplæringspliktig alder og en finansieringsplikt overfor de ikke-kommunale barnehagene i kommunen. Når statstilskudd til barnehager innlemmes i rammetilskuddet til kommunene, vil kommunene få et helhetlig ansvar for sektoren. Både staten og kommunene vil ha en sterk og legitim interesse i å sikre en balansert utbygging og dermed en effektiv bruk av de økonomiske ressursene.

Departementet forslår i dette høringsnotatet å innføre en lovfestet rett til barnehageplass. Rett til barnehageplass vil være et svært viktig virkemiddel for å bidra til at Regjeringen når andre overordnede mål i samfunnet. Begrunnelsen for å innføre en slik rett må ses i lys av barnehagenes vide samfunnsmessige betydning. Departementet mener at den retten til barnehageplass som nå foreslås, ivaretar familienes behov i bred forstand, også barn med særlige behov.

Departementet foreslår å innføre rett til barnehageplass for alle barn som har fylt ett år ved oppstart, med ett opptak i året. (kapittel 3). Forpliktelsene til kommunen om oppfyllelse av rett til barnehageplass følges av et finansielt ansvar for sektoren. Kommunen får økonomisk ansvar for sektoren gjennom rammefinansiering, kommunene får dermed et helhetlig ansvar for barnehagesektoren.

Rammefinansiering innebærer at kommunene gjennom inntektssystemet får tildelt statlig rammetilskudd gjennom et system basert på objektive kriterier. For å sikre de ikke-kommunale barnehagenes videre drift foreslår departementet at kommunen skal ha en finansieringsplikt overfor eksisterende ikke-kommunale barnehager. Finansieringsplikten kan bestå av enten lokalt utformede forskrifter for finansiering av de ikke-kommunale barnehagene eller av en statlig regulering av finansieringsplikten. Departementet foreslår videre at nyetablerte barnehager ikke automatisk skal ha rett på finansiering. Departementet presenterer to alternative finansieringsordninger for finansieringsbegrensning, fritt kommunalt skjønns eller begrenset kommunalt skjønns.

For å gjennomføre langsiktige studier og for å følge forskjellige grupper gjennom utdanningsløpet er det nødvendig å samle inn og systematisere opplysninger om deltakelse i barnehagen på individnivå. Departementet foreslår derfor en lovhjemmel og en forskriftshjemmel i barnehageloven for innhenting av nødvendige data i barnehagesektoren.

Vurdering:

Forslag til generell uttalelse :

De foreslåtte endringer i lov om barnehager er omfattende og vil ha store konsekvenser for flere berørte parter. Kommunenes juridiske og økonomiske ansvar blir slik vi ser det ennå større enn det er med dagens lovformuleringer. Generelt ser kommunen med bekymring på at staten konkluderer i sitt høringsnotat med at endringer i lovverket ikke vil gi kommunen økte kostnader. Det er mange faktorer som vil påvirke de økonomiske konsekvensene på lang sikt, og vi kan vanskelig se at det er ivaretatt her.

Innsamling av fødselsnummer og register over barn i barnehage:

- Innhenting av fødselsnummer – ny paragraf 5a og kommunalt register over fødselsnummer for barn i barnehage endring i §8 4-ledd

§5 a en ny paragraf som gir hjemmel for innhenting av fødselsnummer til bruk i statistikk, forskning og analyse. Samt at kommunene må bruke disse opplysningene i den samordnede opptaksprosessen og kontantstøtterapporteringen. Det som er nytt er at kommunene skal bli pålagt og rapportere opplysningene inn i et statlig register til bruk for statistikk, forskning og analyse. Opplysningene vil bli koblet til opplysninger om den enkelte barnehage.

Fødselsnumrene vil bli pseudonymiserte når de blir rapportert inn i statens databaser. Dette betyr at barnets fødselsnummer erstattes med et automatisk generert id nummer. Forskere som får tilgang til databasen vil ikke få tilgang til barnets fødselsnummer. Det enkelte barn vil fremstå i databasen som statistiske enheter i form av tall og/eller bokstaver.

Denne paragrafen henger sammen med §8 –4.ledd som pålegger kommunene og føre dette registeret. Kommunen er allerede i dag avhengig av disse fødselsnumrene i forbindelse med samordnet opptak, kontantstøtterapportering, tilsynsrollen og tildeling av tilskudd.

- Endring i paragraf 7 – tilføyelse under barnehageeiers ansvar
Her foreslås det en tilføyelse som pålegger barnehageeier å fremlegge ”en liste som gjør det mulig for kommunen å identifisere hvilke barn som går i vedkommende barnehage, jf. 8. fjerdeledd og §5a,…”

Dette henger nøye sammen med det ansvar som kommunen har for til enhver tid å kunne planlegge kommunens totale tilbud , samt overholde de rapporteringsplikter kommunen har i forhold til staten (herunder kontantstøtte).

Forslag til uttalelse på disse pkt:

Kommunen er avhengig av individdata på det enkelte barn for å kunne legge så detaljerte planer som det her er snakk om , samt oppfylle våre forpliktelser i forhold til kontantstøtte. I tillegg er dette nødvendige opplysninger for kommunen i forhold til vår tilsynsrolle, samt kontroll og oppfølging i forhold til tildeling av tilskudd .

Vi ser imidlertid at det er meget viktig når man snakker om en sentral database at opplysningene pseudonymiseres , slik som omtalt i høringsforslaget for å ivareta personvernet .

Juridisk rett til barnehageplass:

§8 kommunens ansvar har følgende forslag til tillegg i 2.ledd :

”Kommunen skal oppfylle retten til barnehageplass etter §12 a i denne lov for alle som er bosatt i kommunen ”

Ny paragraf 12 a. Rett til barnehageplass :

”Barn som fyller ett år senest ved oppstart til barnehage, jf. § 12, har etter søknad rett til å motta et barnehagetilbud i samsvar med denne lov og tilhørende forskrifter.

Barnet har rett til et barnehagetilbud i den kommunen der det er bosatt.

Kommunen skal ha minimum ett opptak i året. Søknadsfrist til opptaket fastsettes av kommunen. ”

Disse to henger sammen, og er en oppfølging av det staten tidligere har sagt som en del av barnehageløftet.

I praksis betyr dette at kommunen kan saksøkes dersom vi ikke klarer og oppfylle den rettighet barnet har. Det at vi har ett lovpålagt opptak i året samtidig som barnets rettighet utløses først når det har fylt ett år, vil bety at dersom oppstart i barnehage er i august og barnet ikke fyller ett år før i september, utløses ikke barnets rett til plass før ved neste opptak.

Forslag til uttalelse på dette pkt.:

Jevnaker kommune ser positivt på at barnas rettigheter tas på alvor og at de sikres rett til barnehageplass. Imidlertid ser vi også at det er meget viktig å ha klare regler for hva som skal til for å si at barnets behov er oppfylt. Det vil hele tiden være en avveining mellom kommunens behov for fleksible samarbeidsløsninger og barnas rettigheter til et godt barnehagetilbud. Hvor går grensen for når kommunen ikke tilbyr barnet en plass de har behov for? Og hva betyr det at vi tilbyr et godt barnehagetilbud? Det er mange faktorer som her virker inn slik som plasstørrelse, geografisk plassering av barnehagen, åpningstider, barnehagens innhold og kvalitet..etc.

I høringsnotatet foreslår departementet at det skal gis rett til et godkjent barnehagetilbud , dvs. at de knytter det til barnehagens godkjenning . Dette er avgrensende og greit, men kommer det klart nok frem av lovutkastet?

Departementet sier i sitt høringsutkast at kommunene skal kunne tilby driftsformer, dvs. åpningstid, daglig organisering, riktig plasstørrelse, et tilstrekkelig antall heltids og deltids plasser, barnehager med variert pedagogisk profil etc. For en liten kommune med pr.d.d 8 barnehager (og full barnehagedekning) vil dette bli en meget utfordrende oppgave. Det er mange individuelle behov, og å oppfylle fullt ut alle ønsker til enhver tid kan være meget vanskelig.

Vi tror at alle kommuner ønsker å legge til rette tilbud så nær opp til brukernes behov som mulig, men at det her må være rom for lokale tilpasninger og lokale avveininger .

I høringsnotatet bes det spesielt om tilbakemeldinger på om det er behov for å stramme inn reglene rundt samordnet opptak. I dag er det bare en plikt til et samarbeid mellom kommunen og ikke-kommunale barnehageeiere på dette punktet, og det nye lovutkastet forslår ingen endringer på dette. Med tanke på kommunens nye rolle som ansvarlig for barnas rettighet hadde det kanskje vært fornuftig at dette området hadde blitt strammet noe inn. Den som sitter med ansvaret for å oppfylle en juridisk rettighet bør ha et klarere regelverk og forholde seg til.

Høringsnotatet konkluderer med at barnets juridiske rett til barnehageplass ikke gir økte administrative kostnader for kommunene. Vi ser det ikke slik. Den juridiske rettigheten det her legges opp til vil slik vi ser det være både kostnadskreven og ressurskreven for kommunene.

Rammefinansiering og finansiering av ikke-kommunale barnehager

Rammefinansiering er også en del av den langsiktige planen for barnehageløftet. Denne finansieringen bidrar til kommunalt selvstyre og lokalpolitiske beslutninger, og er i så måte positiv. Innlemmingen i rammetilskuddet forutsetter full barnehagedekning , i likhet med barnets juridiske rett til barnehageplass.

Som en konsekvens av dette vil kommunene nå få det fulle finansieringsansvaret for hele barnehagesektoren, inkludert de ikke kommunale barnehagene.

Alle barnehager som er i drift og/eller søker om godkjenning i løpet av 2009 skal være sikret kommunal finansiering. De som søker etter dette tidspunkt er ikke sikret kommunalt driftstilskudd.

Høringsnotatet legger frem 4 forskjellige alternativer til hvordan denne finansieringen skal lovfestes. (se vedlegg §14 alt 1 – alt 4).

Felles for alle 4 alternativene er :

- Dagens forskrift om likeverdig behandling av barnehager oppheves.
- Makspris for foreldrebetaling skal som i dag fastsettes gjennom budsjettvedtak i stortinget.
- Fylkesmann skal være klageinstans.

Forskjellene i forslagene finner vi hovedsakelig i disse pkt.

- Hvor mye selvråderett skal kommunen ha i forhold til barnehager som godkjennes etter 2009 ,og om de skal få kommunalt driftstilskudd eller ikke.

- Skal kommunene selv fastsette regler/utarbeide lokale forskrifter for hvordan det kommunale driftstilskuddet skal tildeles, eller skal staten sette en minimums prosent i forhold til det kommunale barnehager eid av kommunen mottar.

Forslag til uttalelse :

Rammefinansiering er også en del av den langsiktige planen for barnehageløftet. Denne finansieringen bidrar til kommunalt selvstyre og lokalpolitiske beslutninger, og er i så måte positiv. Det er imidlertid viktig at kommunen fullt ut kompenseres økonomisk for den oppgaven de nå blir pålagt.

I forhold til tilskudd til ikke-kommunale barnehager er det viktig at vi får et enklere og mer forutsigbart system enn det staten har i dag, men det er også viktig å ta høyde for lokale forhold. Vi har tro på at alle kommuner klarer og skille rollen som eier og myndighet i disse sakene, og mener vel at hver enkelt kommunen må få råderett i disse sakene. Ingen er tjent med at de ikke-kommunale barnehagene ikke kan konkurrere på lik linje med de kommunale, og dette er vi overbevist om at kommunene klarer og håndtere. Kommunene bør få tilliten til at de klarer og styre i egen kommune når de får ansvaret for oppgaven.

Det som også er viktig er at kommunene får mulighet til å styre barnehagesektoren og å hindre uønsket overkapasitet. Det kan ikke være slik at staten skal lovregulere hvordan kommunene skal forholde seg til å gi tilskudd til barnehager som starter opp etter at rammefinansieringen er innført. Det er viktig å tro at kommunene faktisk kjenner egen barnehagesektor best, og er i stand til å se hvilke behov de måtte ha også etter 2009.

Med bakgrunn i dette er Jevnaker kommune av den mening at §14 alternativ 1 bør velges.

Rådmannens forslag til vedtak:

Følgende uttalelse avgis fra Jevnaker kommune:

Generelt:

De foreslåtte endringer i lov om barnehager er omfattende og vil ha store konsekvenser for flere berørte parter. Kommunenes juridiske og økonomiske ansvar blir slik vi ser det ennå større enn det er med dagens lovformuleringer. Generelt ser kommunen med bekymring på at staten i sitt høringsnotat konkluderer med at endringer i lovverket ikke vil gi kommunen økte kostnader. Det er mange faktorer som vil påvirke de økonomiske konsekvensene på lang sikt, og vi kan vanskelig se at det er ivaretatt her.

Innsamling av data

Kommunen er avhengig av individdata på det enkelte barn for å kunne legge så detaljerte planer som det her er snakk om, samt oppfylle våre forpliktelser i forhold til kontantstøtte. I tillegg er dette nødvendige opplysninger for kommunen i forhold til vår tilsynsrolle, samt kontroll og oppfølging i forhold til tildeling av tilskudd .

Vi ser imidlertid at det er meget viktig når man snakker om en sentral database at opplysningene pseudonymiseres, slik som omtalt i høringsforslaget for å ivareta det personvernet.

Juridisk rett til barnehageplass

Jevnaker kommune ser positivt på at barnas rettigheter tas på alvor og at de sikres rett til barnehageplass. Imidlertid ser vi også at det er meget viktig å ha klare regler for hva som skal til for å si at barnets behov er oppfylt. Det vil hele tiden være en avveining mellom

kommunens behov for fleksible samarbeidsløsninger og barnas rettigheter til et godt barnehagetilbud. Hvor går grensen for når kommunen ikke tilbyr barnet en plass de har behov for? Og hva betyr det at vi tilbyr et godt barnehagetilbud? Det er mange faktorer som her virker inn slik som plasstørrelse, geografisk plassering av barnehagen, åpningstider, barnehagens innhold og kvalitet etc.

I høringsnotatet foreslår departementet at det skal gis rett til et godkjent barnehagetilbud, dvs. at de knytter det til barnehagens godkjenning. Dette er avgrensende og greit, men kommer det klart nok frem av lovutkastet?

Departementet sier i sitt høringsutkast at kommunene skal kunne tilby driftsformer, dvs. åpningstid, daglig organisering, riktig plasstørrelse, et tilstrekkelig antall heltids og deltids plasser, barnehager med variert pedagogisk profil etc. For en liten kommune med pr.d.d 8 barnehager (og full barnehagedekning) vil dette bli en meget utfordrende oppgave. Det er mange individuelle behov, og å oppfylle fullt ut alle ønsker til enhver tid kan være meget vanskelig.

Vi tror at alle kommuner ønsker å legge til rette tilbud så nær opp til brukernes behov som mulig, men at det her må være rom for lokale tilpasninger og lokale avveininger.

I høringsnotatet bes det spesielt om tilbakemeldinger på om det er behov for å stramme inn reglene rundt samordnet opptak. I dag er det bare en plikt til et samarbeid mellom kommunen og ikke-kommunale barnehageeiere på dette punktet, og det nye lovutkastet forslår ingen endringer på dette. Med tanke på kommunens nye rolle som ansvarlig for barnas rettighet hadde det kanskje vært fornuftig at dette området hadde blitt strammet noe inn. Den som sitter med ansvaret for å oppfylle en juridisk rettighet bør ha et klarere regelverk og forholde seg til.

Høringsnotatet konkluderer med at barnets juridiske rett til barnehageplass ikke gir økte administrative kostnader for kommunene. Vi ser det ikke slik. Den juridiske rettigheten det her legges opp til vil slik vi ser det være både kostnadskrevene og ressurskrevene for kommunene.

Rammefinansiering og tilskudd til ikke-kommunale barnehager

Rammefinansiering er også en del av den langsiktige planen for barnehageløftet. Denne finansieringen bidrar til kommunalt selvstyre og lokalpolitiske beslutninger, og er i så måte positiv. Det er imidlertid viktig at kommunen fullt ut kompenseres økonomisk for den oppgaven de nå blir pålagt.

I forhold til tilskudd til ikke-kommunale barnehager er det viktig at vi får et enklere og mer forutsigbart system enn det staten har i dag, men det er også viktig å ta høyde for lokale forhold. Vi har tro på at alle kommuner klarer og skille rollen som eier og myndighet i disse sakene, og mener vel at hver enkelt kommune må få råderett i disse sakene. Ingen er tjent med at de ikke-kommunale barnehagene ikke kan konkurrere på lik linje med de kommunale, og dette er vi overbevist om at kommunene klarer og håndtere. Kommunene bør få tilliten til at de klarer og styre i egen kommune når de får ansvaret for oppgaven.

Det som også er viktig er at kommunene får mulighet til å styre barnehagesektoren og å hindre uønsket overkapasitet. Det kan ikke være slik at staten skal lovregulere hvordan kommunene skal forholde seg til å gi tilskudd til barnehager som starter opp etter at rammefinansieringen er innført. Det er viktig å tro at kommunene faktisk kjenner egen barnehagesektor best, og er i stand til å se hvilke behov de måtte ha også etter 2009.

Med bakgrunn i dette er Jevnaker kommune av den mening at §14 alternativ 1 bør velges.

Behandling i Kommunestyret - 11.12.2007:

Vedtak i Kommunestyret - 11.12.2007:

Som rådmannens forslag til vedtak, vedtatt med 10 st mot 8 st avgitt for rådmannens forslag med flg. endring: § 14 alt 2 bør velges.

Flg. var dermed vedtatt:

Følgende uttalelse gis fra Jevnaker kommune:

Generelt:

De foreslåtte endringer i lov om barnehager er omfattende og vil ha store konsekvenser for flere berørte parter. Kommunenes juridiske og økonomiske ansvar blir slik vi ser det ennå større enn det er med dagens lovformuleringer. Generelt ser kommunen med bekymring på at staten i sitt høringsnotat konkluderer med at endringer i lovverket ikke vil gi kommunen økte kostnader. Det er mange faktorer som vil påvirke de økonomiske konsekvensene på lang sikt, og vi kan vanskelig se at det er ivarettatt her.

Innsamling av data

Kommunen er avhengig av individdata på det enkelte barn for å kunne legge så detaljerte planer som det her er snakk om, samt oppfylle våre forpliktelser i forhold til kontantstøtte. I tillegg er dette nødvendige opplysninger for kommunen i forhold til vår tilsynsrolle, samt kontroll og oppfølging i forhold til tildeling av tilskudd .

Vi ser imidlertid at det er meget viktig når man snakker om en sentral database at opplysningene pseudonymiseres, slik som omtalt i høringsforslaget for å ivareta det personvernet.

Juridisk rett til barnehageplass

Jevnaker kommune ser positivt på at barnas rettigheter tas på alvor og at de sikres rett til barnehageplass. Imidlertid ser vi også at det er meget viktig å ha klare regler for hva som skal til for å si at barnets behov er oppfylt. Det vil hele tiden være en avveining mellom kommunens behov for fleksible samarbeidsløsninger og barnas rettigheter til et godt barnehage tilbud. Hvor går grensen for når kommunen ikke tilbyr barnet en plass de har behov for? Og hva betyr det at vi tilbyr et godt barnehage tilbud? Det er mange faktorer som her virker inn slik som plassstørrelse, geografisk plassering av barnehagen, åpningstider, barnehagens innhold og kvalitet etc.

I høringsnotatet foreslår departementet at det skal gis rett til et godkjent barnehage tilbud, dvs. at de knytter det til barnehagens godkjenning . Dette er avgrensende og greit, men kommer det klart nok frem av lovutkastet?

Departementet sier i sitt høringsutkast at kommunene skal kunne tilby driftsformer, dvs. åpningstid, daglig organisering, riktig plassstørrelse, et tilstrekkelig antall heltids og deltids plasser, barnehager med variert pedagogisk profil etc. For en liten kommune med pr.d.d 8 barnehager (og full barnehagedekning) vil dette bli en meget utfordrende oppgave. Det er mange individuelle behov, og å oppfylle fullt ut alle ønsker til enhver tid kan være meget vanskelig.

Vi tror at alle kommuner ønsker å legge til rette tilbud så nær opp til brukernes behov som mulig , men at det her må være rom for lokale tilpasninger og lokale avveininger.

I høringsnotatet bes det spesielt om tilbakemeldinger på om det er behov for å stramme inn reglene rundt samordnet opptak. I dag er det bare en plikt til et samarbeid mellom kommunen og ikke-kommunale barnehageeiere på dette punktet, og det nye lovutkastet forslår ingen endringer på dette. Med tanke på kommunens nye rolle som ansvarlig for barnas rettighet hadde det kanskje vært fornuftig at dette området hadde blitt strammet noe inn. Den som sitter med ansvaret for å oppfylle en juridisk rettighet bør ha et klarere regelverk og forholde seg til.

Høringsnotatet konkluderer med at barnets juridiske rett til barnehageplass ikke gir økte administrative kostnader for kommunene. Vi ser det ikke slik. Den juridiske rettigheten det her legges opp til vil slik vi ser det være både kostnadskrevende og ressurskrevende for kommunene.

Rammefinansiering og tilskudd til ikke-kommunale barnehager

Rammefinansiering er også en del av den langsiktige planen for barnehageløftet. Denne finansieringen bidrar til kommunalt selvstyre og lokalpolitiske beslutninger, og er i så måte positiv. Det er imidlertid viktig at kommunen fullt ut kompenseres økonomisk for den oppgaven de nå blir pålagt.

I forhold til tilskudd til ikke-kommunale barnehager er det viktig at vi får et enklere og mer forutsigbart system enn det staten har i dag, men det er også viktig å ta høyde for lokale forhold. Vi har tro på at alle kommuner klarer og skille rollen som eier og myndighet i disse sakene, og mener vel at hver enkelt kommunen må få råderett i disse sakene. Ingen er tjent med at de ikke-kommunale barnehagene ikke kan konkurrere på lik linje med de kommunale, og dette er vi overbevist om at kommunene klarer og håndtere. Kommunene bør få tilliten til at de klarer og styre i egen kommune når de får ansvaret for oppgaven.

Det som også er viktig er at kommunene får mulighet til å styre barnehagesektoren og å hindre uønsket overkapasitet. Det kan ikke være slik at staten skal lovregulere hvordan kommunene skal forholde seg til å gi tilskudd til barnehager som starter opp etter at rammefinansieringen er innført. Det er viktig å tro at kommunene faktisk kjenner egen barnehagesektor best, og er i stand til å se hvilke behov de måtte ha også etter 2009.

Med bakgrunn i dette er Jevnaker kommune av den mening at §14 alternativ 1 bør velges.

Utskriften er rett.

POLITISK SEKRETARIAT, den 13. desember 2007

May-Britt Mayer Johnsen
May-Britt Mayer Johnsen
konsulent